

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. spol. s. r. o.**, so sídlom J., L., IČO: X., zast. JUDr. R.G., advokátom, X. L., ul. D., proti žalovanej **J.**, s miestom podnikania X., IČO: X. **o zaplatenie 106,39 EUR s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. 06. 2008 č. k. 8Cob/86/2008-22, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne uznesením z 26. 05. 2008 č. k. 57 Rob 1151/2007-15 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že výzvou zo dňa 05. 05. 2008 vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 1 500 Sk v lehote 10 od doručenia výzvy, s poučením, že ak poplatok nebude v určenej lehote doplatený, súd konanie zastaví. Výzva bola žalobcovi doručená 13.5.2008. Žalobca súdny poplatok nezaplatil, súd preto konanie podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastavil.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením zo dňa 27. 06. 2008 č. k. 8Cob/86/2008-22 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3 205 Sk s príslušenstvom

titulom poistenia, ktoré žalovaná prestala uhrádzať spoločnosti U., a. s., ktorá pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 12. 2007 uzavretej so spoločnosťou U. a.s. postúpená. Spolu so žalobou zaplatil žalobca súdny poplatok vo výške 500 Sk a na výzvu súdu prvého stupňa, ktorou uložil žalobcovi doplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 1 500 Sk podľa pol. č. 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, tento nezaplatil. Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané, že žalobca i žalovaná sú podnikateľmi a v predmetnom spore si žalobca uplatnil zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ako pohľadávka vznikla titulom neuhradenia poistného vyplývajúceho z poistnej zmluvy č.2 4-3 333 z 25. 02. 2004 na poistenie majetku uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou U., a. s., keď predmetná pohľadávka mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení z 14. 12. 2007. K uzavretiu zmluvy došlo medzi dvomi podnikateľskými subjektmi, medzi obchodnou spoločnosťou U., a.s. a žalovanou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia. Obchodnozáväzkový vzťah sa týkal poistenia majetku žalovanej ako živnostníčky, pričom pohľadávka spoločnosti U. a. s. vznikla titulom poistenia, keď žalovaná nezaplatila včas poistné. So zreteľom na uvedené odvolací súd konštatoval, že ide o obchodný spor, keď účastníci konania uzavreli obchodnozáväzkový vzťah ako podnikatelia, tento sa týkal ich podnikateľskej činnosti, a žalobca ako podnikateľský subjekt, ktorému bola pohľadávka zmluvného partnera postúpená, si ju uplatnil v tomto konaní. Námitka žalobcu, že poistná zmluva je absolútne neobchodný vzťah, je v danom prípade právne irelevantná a súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobcovi uložil povinnosť doplatku súdneho poplatku z návrhu vo výške rozdielu medzi kolkom zaplateným poplatkom a poplatkom odvodeným od ceny predmetu konania vyplývajúcim zo Sadzobníka súdnych poplatkov pre tento obchodný spor.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzuje z ust. § 237 písm. f/ O. s. p., pretože mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď konanie bolo zastavené nedôvodne a v rozpore s právnym predpisom. Rozhodnutia súdov považuje za nesprávne z dôvodu, že tieto spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Nesúhlasí s vyhodnotením veci ako obchodnej. Má za to, že podaná žaloba je vecou civilnou, pretože pre úpravu vzájomných práv a povinností účastníkov poistnej zmluvy boli určujúce príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojich ustanoveniach § 788 až 828 upravuje záväzkové vzťahy poistenia. Tieto vzťahy sú vzťahmi civilnoprávnymi, poistná zmluva má povahu absolútnej neobchodnej veci a riadi sa Občianskym zákonníkom. Za nesprávny považuje

záver odvolacieho súdu, že sa jedná o vec obchodnú z dôvodu, že strany podnikajú, ktorý sa podľa jeho názoru neopiera o žiadne záväzné ustanovenia právneho poriadku, a preto v danom prípade neobstojí. Neopodstatnený tiež považuje poukaz odvolacieho súdu na ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý vymedzuje, ktoré veci sa riadia Obchodným zákonníkom, nemožno z neho však usudzovať charakter veci ako obchodnej. Je toho názoru, že pri posudzovaní veci ako obchodnej alebo občianskej je podstatnou skutočnosťou, aký obsah má konkrétny právny vzťah a nie to, či ide o vzťah medzi podnikateľmi. Pretože uzavretie poisťnej zmluvy, práva a povinnosti z nej vyplývajúce sú upravené výhradne v Občianskom zákonníku, žalobca tvrdí, že v predmetnej veci sa jedná o občianskoprávny vzťah a nie obchodnozväzkový vzťah v zmysle § 1 Obchod. zák. Súd prvého stupňa mal preto vec posudzovať ako občianskoprávnu a v konaní pokračovať. Uvedenému nasvedčuje tiež skutočnosť, ktorú žalobca zistil pri príprave dovolania, a to, že žalovaná ukončila svoju podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov navrhuje uznesenie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) vec prejednal podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že z hľadiska prípustnosti neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Ak dovolací súd rozhodne uznesením, je proti jeho rozhodnutiu prípustné dovolanie v prípadoch upravených ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., z ktorých ustanovení prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodiť.

Dovolaním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Žalobca dovolanie podal z dôvodu, že mu zastavením konania v predmetnej veci bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Nepochybným je, že v zmysle § 7 O. s. p. súdy prejednávajú a rozhodujú aj spory, ktoré vyplývajú z obchodných vzťahov.

Pre účely civilného procesu má teda význam najmä úprava obchodných záväzkových vzťahov.

Z obsahu spisu sa zisťuje, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie spornej čiastky s príslušenstvom z titulu poistného na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou U., a. s. B. a žalovanou. Žalobca nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok z 28. 09. 2006.

Nie je tiež sporné, že uvedená poistná zmluva bola uzavretá medzi podnikateľmi a týka sa ich podnikateľskej činnosti, keďže poistenie sa vzťahuje k predmetu obchodnej činnosti žalovanej.

Podľa § 261 ods. 6 Obchod. zák. zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

Citované ustanovenie obmedzuje použitie Občianskeho zákonníka na zmluvy, uzavreté medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, len na osobitné ustanovenia o príslušnom zmluvnom type. Všetko ostatné, čo priamo ustanovenia o zmluvnom type neupravujú, sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Obchodného zákonníka o záväzkových

vzťahoch. Skutočnosť, že právna úprava poistnej zmluvy ako zmluvného typu je obsiahnutá v Občianskom zákonníku preto nemení charakter predmetného vzťahu ako obchodnoprávneho, keďže základným východiskovým zákonom pre jeho použitie je Obchodný zákonník.

Uvedeného charakteru predmetnej veci ako veci obchodnej sa nedotýka tiež skutočnosť, že žalovaná následne ukončila podnikateľskú činnosť.

Preto ak žalobca si zákonnú poplatkovú povinnosť spojenú s podaním jeho žaloby nespĺnil v celom rozsahu, a súdny poplatok nedoplatil ani na výzvu súdu, zastavením konania z tohto dôvodu mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Keďže v dovolacom konaní neboli zistené žiadne vady, ktoré by zakladali prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Žalovaná si trovy dovolacieho konania neuplatnila, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej preto ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. júla 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková